viure als pirineus

Esteve Rivero: “Fer de pastor no és tocar el flabiol sota un arbre, s’ha de pencar molt”

Feliu Sirvent | 02 de abril de 2020

Esteve Rivero és pastor, però també canta amb el grup de Cerdanya 'Mai Por'

Joves del Pirineu

Esteve Rivero Ribot, de cal Manistró de Bor, a Bellver de Cerdanya. És pastor, músic i ensinistrador de gossos d’atura. Forma part del grup de música tradicional ‘Mai Por’.

Ets pastor, ensinistrador de gossos d’atura, músic… Sí, jo toco totes les tecles i no en toco cap de bé! (riu)

Sempre vas voler ser pastor? De tota la vida que he sigut pastor. Amb nou anys anava tot sol a la costa a guardar, guardava sis-centes ovelles. M'he criat amb un tiet meu, **Armand Flaujat**, que m'ha fet de pare. Per desgràcia vaig perdre el meu de molt petit. L'Armand em va fer confiança de seguida per anar tot sol a guardar el ramat.

Un bon aprenentatge... Em vaig haver d'espavilar ben aviat i ara ha arribat un punt a la vida, que si vols que t'ho digui, ja no em fa por res. Amb l'Armand vam estar uns quants estius al Pallars, en el projecte de reagrupament de ramats pels atacs de l'os. I també he guardat a dalt a Andorra.

Concursos de gossos d'atura, transhumància. No pares… Tot el que estigui relacionat amb les ovelles i els gossos, allà hi soc jo embolicat. Ara volem tirar endavant una lliga paralel·la a la que ja existeix dels concursos de gossos d'atura. Fa dos anys que organitzem uns concursos aquí a Puigcerdà i ara ho volem fer a nivell de Catalunya.

Es troben joves que vulguin fer de pastor? Aquest és un sector molt complicat. Trobar gent que faci de pastor se'n troba, però que siguin pastors, molt pocs, cada vegada menys. Aquesta és una feina molt vocacional, t'ha d'agradar i molt.

Molt sacrificada suposo... Mira, ara mateix estic guardant un ramat de mil dues-centes ovelles i quan és l'hora de les paridores, és un no parar. Només arribo a casa per dinar d'una esgarrapada i ja me'n torni a anar. I a la nit, pots comptar que molts dies són les dues de la matinada i encara soc allà fent mamar xais… És una feina que si no la portes molt a dins, la gent no ho aguanta.

I permet guanyar-se la vida? No pas per fer-se ric, però per guanyar-se la vida sí. Amb quatre-centes ovelles un pastor i la seva família poden viure. Però jo penso, sincerament, que els joves no volen pencar. N'hi ha que es pensen que això de fer de pastor és tocar el flabiol sota un arbre mentre les ovelles van menjant. I no és això, has de pencar molt.

Hi veus futur? Vols que t'ho digui sincerament? Ho veig malament. No soc pessimista, però ho veig molt complicat. Sobretot pel tema de l'administració, perquè en comptes d'ajudar, et demanen tants permisos i tants papers que t'avorreixen. Mira, jo ho he pensat cinquanta vegades d'agafar una explotació, però em demanen tants papers i pagar arquitectes i aparelladors… Quan s'hi comença a fumbre tant l'administració pel mig, malament. Et fan avorrir l'ofici.

Com va sorgir la idea de crear el grup *Mai Por*? Vaig estar nou anys a la colla castellera de Queixans, on tocava la gralla, però vaig patir un accident de moto i em va quedar un braç paral·litzat i vaig haver de deixar de tocar. Amb els quatre que formem el grup ens trobàvem i tocàvem només per distreure'ns. Però un dia va passar una noia de la comissió de festes i ens va proposar de tocar a la festa Major de Bor. I així va començar tot. L'any passat vam fer deu o dotze actuacions i aquest any també en tenim un munt de programades.

Sou un grup de referència a la Cerdanya ... Mira, nosaltres quan anem a fer un concert, només desitgem que la gent s'ho passi bé. Això és el més important, intentar fer-los ballar i cantar. Si la gent s'ho passa bé, per a nosaltres ja és un èxit. Ens agrada sobretot la música tradicional del Pirineu.

D'uns anys ençà, la música tradicional viu un moment dolç… Sí, i cada vegada més. És una sort que hi hagi gent jove que vulgui potenciar aquest tipus de música, perquè és molt autèntica i et crida a cantar, ballar i fer gresca, Aquest diumenge havíem d'anar a tocar a Barcelona, a l'Ateneu Popular de les Corts, però amb això del confinament ens hem quedat a casa. Però ja fèiem el salt a la gran ciutat (riu).